

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A m. kir. minisztérium 1.240/1942. M. E. számú rendelete az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes törvényes rendelkezések végrehajtásának az átmeneti szabályozása tárgyában.*

A m. kir. minisztérium a gazdasági és hitelélet rendjének, valamint az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931:XXVI. t.-c. 2. §-ában foglalt és legutóbb az 1941:XI. t.-c. 1. §-ával meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935:IV. törvénycikknek (a továbbiakban: T.) az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes rendelkezéseit a jelen rendeletben foglalt eltérések szerint kell végrehajtani.

2. §. A T. 39. §-ának 4. pontja alá tartozó erdőtulajdonos kötelezettségeinek teljesítésére az ott megállapított 3000 kataszteri hold helyett 5000 kataszteri hold birtokhatár, a T. 308. §-ának első bekezdésében megállapított 1000 kataszteri hold helyett pedig 3000 kataszteri hold birtokhatár irányadó.

A földművelésügyi miniszter megengedheti, hogy a T. 39. §-ának 3. pontja alá tartozó erdőtulajdonos erdejének államerdészeti kezelésbeadása (T. 60. §. b) pont) helyett az erdőgazdaság irányítására és vezetésére erdómérnök-szaktanácsadót vehessen igénybe, feltéve, hogy az erdő kiterjedése 5000 kataszteri holdat nem halad meg. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a már államerdészeti kezelésbe adott erdőkre.

3. §. Az az erdőőr (főerdőr), akinek a T. 48. §-ának 4. pontjában megállapított valamelyik szakminősítése és ezenfelül a T. 48. §-a 1. pontjában említett kétéves tanfolyamú hazai alerdészszakiskola szabályzatában megkívánt iskolai előképzettsége is megvan, alerdész-különbözeti szakvizsgát tehet.

A különbözeti szakvizsga hatálya a T. 48. §-ának 1. pontjában említett képesítés hatályával egyenlő és a T. 58. §-ának harmadik bekezdésében megállapított címek használatára is alapot nyújt.

4. §. Erdőőri szakvizsgára lehet bocsátani azt, akinek a T. 48. §-ának 1. pontja alatt említett alerdész-szakiskola szabályzatában megkívánt iskolai előképzettsége megvan, ha a jelen rendelet hatálybalépésekor az alerdész-szakiskolába való felvételhez szükséges gyakorlat megszerzése céljából erdőgazdasági segédszolgálatban áll és a szakvizsga letételére megállapított határidő leteltéig (6. §.) legalább három éven át megszkítés nélkül ily szolgálatot teljesített.

Erdőőri szakvizsgára bocsátható az is, akinek az 1940. évi augusztus hó 30. napján a visszacsatolt keleti és erdélyi területen volt állandó lakóhelye és az elemi iskola hatodik osztályát vagy a közép- vagy középfokú iskola második osztályát sikerrel végezte, ha az 1940. évi augusztus hó 30. napja előtt vagy a jelen rendelet hatálybalépésekor erdőgazdasági szolgálatban állott, illetőleg áll és a szakvizsga letételére megállapított határidő leteltéig (6. §.) legalább három éven át megszkítés nélkül ily szolgálatot teljesített.

Az erdőőri szakvizsga képesítő hatálya a T. 48. §-ának 4. pontjában említett képesítés hatályával egyenlő, azonban az alerdézi különbözeti szakvizsga letételére nem jogosít. Az erdőőri szakvizsga a T. 58. §-ának negyedik bekezdésében megállapított címek használatára is alapot nyújt.

* Megjelent a Budapesti Közlöny 1942. évi március hó 8.-i 55. számában.

5. §. Az alerdészi különbözeti szakvizsga (3. §.) és az erdőöri szakvizsga (4. §.) anyagát és letételének részletes szabályait a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

6. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; végrehajtásáról a földművelésügyi miniszter gondoskodik.

A 2. §-ban foglalt rendelkezések a jelen rendelet hatálybalépésének napjától számított öt esztendő elteltével hatályukat veszítik. A 3. §-ban említett alerdészi különbözeti szakvizsgát és a 4. §-ban említett erdőöri szakvizsgát az 1944. évi december hó 31. napjáig lehet letenni.

Budapest, 1942. évi március hó 5-én.

Bárdossy László s. k.
m. kir. miniszterelnök.

A m. kir. pénzügyminiszter 72.000/1942. VII. számú körrendelete a jövedelem- és vagyonadó, valamint az általános kereseti adó 1942. évi kivetése tárgyában.*

(Kivonat.)

4. §. *A saját kezelésben levő mező- és erdőgazdaság jövedelmének megállapítása.*

(10) A mező- és erdőgazdaság jövedelmének megállapítása során a termények értékét pénzre átszámítva kell az egyéb készpénzbevételhez számítani, amely átszámítás során az adózó által felhasznált terményeket a felhasználás idejében megvált helyi értékekben, az eladás folytán értékesített terményeket az ezekért tényleg kapott pénzértékben és a nem értékesített terményeket az adóévet megelőző év végén volt helyi forgalmi értékükben (piaci ár) kell számításba venni. A nem értékesített termények pénzbeli értékének megállapítása szempontjából azonban különbséget kell tenni az eladásra szánt termények és a gazdasági üzem továbbviteléhez (konvencióra, munkásélelmezésre, vetésre, takarmányozásra) szükséges termények között. A 166.000/1940. VII. számú rendelet 4. §-ának (8) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint ugyanis a gazdálkodás számszerű eredményének megállapításánál figyelembe kell venni a forgalmi ár emelkedése vagy csökkenése folytán mutatkozó, de az adóévet megelőző évben tényleg még nem jelentkezett nyereséget, illetőleg veszteséget is; ilyen nyereség vagy veszteség pedig csak annál az évvégi terménymennyiségnél jöhet számításba, amelynél a nyereség vagy veszteség tényleg jelentkezik is. Minthogy pedig nyereség, illetőleg veszteség tényleg csak annál a terménymennyiségnél mutatkozik, amely eladásra kerül, a nem értékesített terményeknek csak az eladásra szánt részénél lehet a várható nyereséget vagy veszteséget az évvégi forgalmi áron való értékeléssel figyelembe venni, míg a nem értékesített terményekből a gazdasági üzem továbbviteléhez szükséges termények értékét azzal az értékkel kell számításba venni, amely értékkel azokat az adóévet megelőző év elején számításba vették.

(11) Minden olyan esetben, amikor az adózó az előző bekezdésben említett értékeket hiteltérdemlően nem igazolja és a kivető hatóságoknak a helyi forgalmi érték megállapítására más adat rendelkezésre nem állana, a termények értékét a rendelethez mellékelt táblázatban feltüntetett értékek alapulvételével, az értékesítéssel kapcsolatos tényleges költségek (fuvardíjak, közvetítói jutalékok) levonásával kell megállapítani.

8. §. *Az állandóan mező- és erdőgazdasági használatra rendelt ingatlanok értékelése.*

* Megjelent a „Budapesti Közlöny” 1942. évi február hó 10.-i 32. számában.

(4) A J. V. H. Ö. 36. §-ának (1) bekezdése szerint az állandó jövedelem nyújtására alkalmas erdők vagyoneértékét, a közönséges gazdálkodás mellett tartósan várható állandó és átlagos tiszta hozadék 20-szoros összegében kell megállapítani. Abból a célból tehát, hogy az erdők értéke a vagyonadó-kivetés céljára a fenti törvényes rendelkezésnek megfelelően helyesen számíttassék ki, elrendelem, hogy az adó-kivető hatóságok az állandó jövedelem nyújtására alkalmas erdőkre nézve az átlagos hozadék kiszámításához szükséges adatok (hozamba beszámítandó terület, vágásforduló, évi vágásterület, vágható korú állománnyal borított terület, évenként átlag gyakorolható fő-, elő- és mellékhasználatok, évenként átlag felújítandó területek, az erdőbirtokot terhelő adók, szolgálmatk, stb.) beszerzése, illetőleg az üzemtervi adatok és helyi ismereteik egybevetésével az átlagos tiszta hozadék összegére vonatkozó tájékoztató vélemény megadása végett az illetékes erdőigazgatóságokat, a földmivelésügyi miniszter úr 1937. évi november hó 3-án kelt 83.503/II.—1.—1937.—1. számú rendeletére hivatkozással keressék meg. Azokban az esetekben, amikor valamely erdőbirtok vagyoneértéke az 1941. évi vagyonadó kivetése során már ezeknek az adatoknak az alapján állapítottat meg, az átlagos hozadék kiszámításához szükséges adatok újbóli közlését nem kell kérni és az erdőbirtok értékét az 1941. évi vagyonadó kivetésénél kiszámított értékben kell felvenni. Az állandó jövedelem nyújtására nem alkalmas, valamint a letarolt, de újból erdősítésre szánt területek és az állandó üzemterv szerint nem kezelt erdők értékelése céljából azonban az erdőigazgatóságok szakvélemény adására igénybe nem vehetők, ennél fogva az ilyen erdők értékelését a J. V. H. Ö. 36. §-ának (2) bekezdéséhez fűzött utasítás szabályai szerint az adózó által szolgáltatott adatok alapján kell elvégezni.

IRODALOM

Dr. Trauer Ervin: Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935: IV. t.-c. és végrehajtása. (A szerző kiadása. Budapest, 1942.)

A 35.000/1938. F. M. számú rendelet, új erdőtörvényünk végrehajtási utasítása, szakaszainak a számozásával nem igazodik a törvény-szakaszokéhoz, ami gyakorlati szempontból eléggé hátrányos.

Ezen a nehézségen kívánt elsősorban segíteni a szerző munkája, amely a törvény minden szakasza után a végrehajtási utasítás vonatkozó rendelkezéseit közli, sőt kiegészíti azokat az időközben kapcsolatosan kiadott fontosabb jelentőségű rendeletekkel, a törvényjavaslat miniszteri megokolásával és a szakférfiak magyarázataival, szükség szerint hol részletesen, hol kivonatossan, de mindvégig a *törvényszakaszoknak megfelelő együttes feldolgozásban*.

A könyv használatát igen megkönnyíti a részletes betűrendes tárgymutató és évszámoros jogszabálymutató, amelyek alapján bárki gyorsan és biztosan tájékozódhatik az óriási, szerteágazó anyagban.

Hat esztendeig tartó, hagyaszorgalmú fáradozásra volt szükség, hogy a 700 oldalra terjedő kötet napvilágot láthasson; a szerzőt kártársainak, sőt az egész magyar erdőgazdaságnak az őszinte hálája illeti meg a kitűnő útmutatóért.

A könyv előjegyezhető a szerzőnél: *Trauer Ervin dr.* m. kir. erdőtanácsosnál (Budapest, VI., Hegedűs Sándor-utca 23. szám. III. emelet 17. ajtó) 10 P-ért, későbbi ára kb. 12—14 P lesz. Postai szállításkor 50 fillér csomagolási, szállítási és egyéb költséget kell a vételáron felül beküldeni.